

ŠTEDROST'

Vo farskom kostole sa tak ako zvyčajne konala v nedeľu pred obedom svätá omša. A tak ako obvykle, aj v ten deň nechal kostolník kolovať po kostole prútený košík do ktorého veriaci prispievali svojimi milodarmi. Ako obvyčajne doň vhadzovali mince rôznej nominálnej hodnoty. Košík sa dostal aj ku chudobnému mladíkovi. Ten doň vložil desať päťstoeurových bankoviek a v rozpakoch posunul košík ďalej. Všetci naňho vyjavene čumeli. Niektorí agilní jedinci sa však rýchlo spamätali a privolali políciu. Domnievali sa totiž, že taký trhan k toľkým peniazom určite neprišiel čestne a rozhodne má toho ešte oveľa viac. Skutočnosť však bola taká, že mladík si dlhé roky odkladal časť peňazí bokom, aby ich mohol darovať tým, ktorí sú na tom oveľa horšie ako on. O tom však nikto nevedel a nechcel vedieť. Všetci videli iba otrhaného chlapa s veľkým obnosom peňazí, čo u každého vždy vyvolá podozrenie. Polícia ho dôkladne vypočula, všetko prešetrila, no nezistila, žeby pôvod peňazí bol spojený s trestnou činnosťou. Pre ľudí to však znamenalo len málo. Mladíkom pohrdali a naďalej si o ňom mysleli svoje.

O týždeň neskôr sa opäť na omši zbierala ofera. Po dlhom čase bol v kostole aj miestny významný podnikateľ, dalo by sa povedať, tunajší nekorunovaný vládca. Nachádzal sa tu pri príležitosti krstu najmladšieho syna. Údajne mal blízko k podsvetiu a bol známy svojimi nekalými obchodmi a tvrdosťou k oponentom. Miestni si ho však vysoko vážili. Urobil veľa pre obec a aj pre mnohých jej obyvateľov. Viacerým kvaplo z jeho obchodov a niekoľkým aj pomohol keď sa dostali do problémov. Mal totiž nadštandardné vzťahy s políciou. Preto ľudia nevideli, alebo skôr nechceli vidieť, aký je to v skutočnosti človek. Keď sa dostal košík k nemu, ostentatívne doň vložil desať päťstoeurových bankoviek. Ľudia naokolo zhíkli a uznanlivo prikyvovali hlavami nad jeho štedrosťou.